

א' יתור ואיסור איזה חז"ל אשר מה"ט ומל"ט ליכא וע"כ ר"י
 לעצמה הוכרח לטעור דמ"ג אשר מה"ט ונה' ולר"ל נמי ח"ט
 מה"ט מדרבנן אשר מה"ט צ"מ יהאש עדין לא ה' האיסור
 דרבנן מתבאר כ"ס בית אלקים להחזיק ו'ל שער היסודות פרק
 ל"ט דהש' ויהאש לא גורא שום דבר ט"פ וע"ל דמ"ט אשר
 מה"ט לא קי"ל במל"ט של חשך ונימא עול"ט וזה דכיון דח"ט
 אשר מה"ט וז"ל לגבי ח"ט אין ח"ט קיום של כלום ואפי' חלק
 מ"ט לא תשוב וכמו שד"ס האחרונים ו'ל ע"כ לא ש"ך עול"ט
 משום דה"ל האשח והסות כב' חפלים כיון דהעבירה הוא בכל
 משא ומסא מן הסיה וז"ל הח"ט מתקיימת רק בכללות הסיה
 [וחל"ף הדבר לגבי כללות חפציו כב' חפלים וכמו שד"ס בחדושי
 במ"א בארחה בזה מתקיימת שו"ט] וה"ל כה"ך דמנחות (דף מ"ח
 ע"א) עמוד וחמ"א כחמ"א בשביל שחובה בעולה לא אח"ר והחינה
 לרי' ח"ט אשר מה"ט חש"כ לר"ל דח"ט מותר מה"ט לא
 ש"ך זה. וזה פת"ש בחדושי במ"א ובקונטרס ע' פנים לחמה
 א"ח (נ') דהא דלא אח"ר עמוד וחמ"א בשביל שחובה כב' חפלים
 פנינו כשנין הא דאח"ר אין לחמ"ס לאדם חמ"א כ"י שחובה
 חב"ך דכל שדחה חמ"א מפני זכות כפיטן שהחמ"א והסות י"ח
 ביה בל"ט אחר ובחשן אחר וע"כ כיון דבאיסור דרבנן קי"ל
 דלחמ"ס חמ"א כ"י שחובה חב"ך לך שפיר אח"ר דח"ט נ"ס כב'
 חפלים וס' ל' לומר עוד כפסוק בג"ל ככמה פנים ואין להאריך:
וע"ז כב' פרשה כ"ח אלק חור עלה במחשבה להיבראות וכמה
 נימוחי מה"ט ר"סנא בש"ס ר' אליעזר בט' על ריב"ז אחר ט'
 מל"ט וע"ד דורות מה טעם דבר ט"ט לאלק חור וזה הטעם
 (ומב"ר"א העולם עד מ"ט הם פגמים וקשה דורות וכן כן הכ"ז
 דורות מאל"ט האלק שלא נמחו ועב"ז לא היו רצוין להנחן להם
 הטעם) ר' ל' בש"ס ר' שמואל בר' מנחם אחר ט' מל"ט והחזיק
 מ"א טעם דבר ט"ט לאלק חור וזה הצילה (שגיטה) להאכרס
 ומב"ר"א העולם עד אכרס רק כ' דורות) ו"ל ג"כ דפליגי
 בנ"ל א"ס החמ"א הטעם אכרס ומל"ט שגיטה ל' הוא
 החמ"א הטעם ו' החמ"א הטעם חס"ט ומחזיקו ס"ל דחיבה
 דבר מתפרס אכרס ע"ס כר"י סעסם אלא דלמ"ר החמ"א הטעם
 חס"ט ולמ"ר החמ"א חמ"א דאכרס וע"כ ס"ל דלח"ט אלק חור
 בט' עוד לפני אכרס דלח"ט דורות לא היו רצוין אל הטעם
 ע' חגיגה (דף י"ד ע"א) ר"ס העמוד ומב"ן וע"ס חגיגה (דף ו' ע"ב)
 פלוגמא דהנ"ל א' כלל"ט נאמרו כס"ט ופרסות בנ"ל מוסר ו'
 כלל"ט ופרסות נאמרו כס"ט והוא ג"כ פלוגמא כשנין בג"ל א"ס
 היחה נתינת הטעם כחמ"א ו' בנ"ל [וע"ס חולין (דף ק"א ע"ב)
 ושיריון (דף כ"א ע"ב) וכי חרה פגמים פגמים נתינת ט'
 ו' ליישן] ובכח"ז שס"ס גור אריה כ' דמ"ט היה כל מ' שנה
 דמדרבנן וא"י וזכר עתה מתקום א' וע' שנה (דף ל"ז ע"ב) מ"ד
 מתקשש זה ללמוד ו' דבר ר"ע אל ר' יהודה כן כתיב ב"ן ק'
 וב"ן ק' אלה עמוד ליתן את הדין א"ס כדכ"ר הטעם כס"ט
 ואח"ה חמ"א א"ח וא"ס לאו אלה מול"א לש' על אלו חז"ק כ"י
 ו'ס להכין סכנת פלוגמא שפ"י דברי המהר"א בנ"ל לגבי
 (דף ק"ט ע"ב) על מה שכתב הסו"ס ש"ס בשם המדרש דמקשש
 לש"ס שמים נחשון דישאל"ט ס' סטורין דמשגור עליהן שלא ליכנס
 לארץ אין עליהם עול מלכות ולכן עשה מלאכה להחיות שיתחייב
 סקילה וכי המהר"א ש"ס דלפ"י לא ה' עבירה כלל דה"ל
 מלאכה שאל"ג ע"ס [ואש"ג דער"ס מדרבנן אשר עב"ז לגבי
 דרבנן קי"ל דלחמ"רן לאדם חמ"א כ"י שחובה חב"ך וכנ"ל חש"כ
 ז"ל ה' איסור דלחמ"ר"א לא ה' קצ"י לחמ"א עב"ר וסות האחרים
 דבדלחמ"ר"א אין לחמ"ס ט' כנלפסנ"ד להוסיף על דברי המהר"א
 ו'ל א' חז"ל זה פלוגמא טוונת ו'ל וגם י"ל דכ"מ משה לא גורא
 עדין על משאל"ג ולר"ב"י התנ"ס בג"ל לא ה' שום גזירה עדין
 ב"מ משה ויהאש וכנ"ל] ולפ"י אין זה הול"א לש' כלל וכמוכ"ן
 אלא דקשה לפי דברי המהר"א בג"ל דא"י מדוע נסקל באמת ולא
 נאמר למשה כנבואה דפסוק ואדרבה נאמר ל' דמיתתו כפסקלה
 ו"ל דכיון דחל"ל שנת כפרים ונתיחייב מיתה שפ"י הדין ע"כ
 אפי' ה' נאמר למשה דלפי מחשבתו ה' משאל"ג ג"כ לא ה'
 נפטר דלא בשמים הוא וע' א"ח הקדוש והא דנאמר למשה דמיתתו
 כפסקלה הי"ט רק דהש' שלא דחיל"ל שנת אזה מן המיתות

שנש' וע"ז ה' ההכרח להשיב ל' האמת דחיל"ל שנת פגש
 ס'ל"ה חש"כ לאחר ל' דפסוק לפי המחשבה זה שפיר לא ה'
 מושל"ל יל"א בשמים הוא וחל"ס הא' סכר"א דלא בשמים הוא י"ל
 דמתקן רק א"ס ה' כל חמ"ט בהתחלת סני משא"כ א"ס נאמר
 דכל חמ"ט שנה ה' מ"ט י"ל דלא ש"ך תוך חמ"ט שנה לא בשמים
 הוא שח"י כל הזמן הוא מ"ט ולפי הסכר"א דלא בשמים הוא
 ח"א שיתחדש עוד שום דבר וכמ"ס ו'ל אלה המלות מלמד שאין
 נב"א קצ"י לח"ט דבר מנחה וכמו שנאמרים דיני התורה כל חמ"ט
 שנה כ' ה' אשכ"ר להיות נאמר שהמקשש פסוק וזה פלוגמא ככלל
 התורה וד"ק ולפ"י י"ל דר"ס לעומי דס"ל בחגיגה (דף ו' ע"ב)
 ש"ס דכללות ופרסות נאמרו כס"ט והי"ט משום דס"ל דענין
 התורה מחייב שח"י נתינתה כב"א לא בואח"ו וכנ"ל וא"כ כיון
 דכב"ר נתינתה כל התורה ט"ט כס"ט שוב שפיר שייכא סכר"א דלא
 בשמים הוא נ"ס תוך חמ"ט שנה ושפיר יכול לסטור דמקשש לש"ס
 נחשון וכד"ן עשה דה"ל משאל"ג וכמהר"א בג"ל ואש"כ שפיר
 נסקל ולא נאמר למשה כנבואה דפסוק משום דלא ה' זה מושל"ל
 לשטור משעמ"א דלא בשמים הוא וכנ"ל. וע"כ שפיר אחר מקשש
 זה ללמוד ואין זה הול"א לש' כלל כיון דכיון עשה וכנ"ל חש"כ
 ריב"ז י"ל שפיר דס"ל דמ"ט ה' נחש"ך כל חמ"ט שנה וכדכ"ר
 הטור אריה בג"ל. וע"כ ח"א ל' לסטור דמקשש לש"ס נחשון
 וכמוכ"ן וע"כ שפיר אחר ב"ן ק' וב"ן ק' אלה עמוד ליתן את
 הדין ט' ובא"י רק להעיר [ודע דא"ס נאמר דהתחלת מ"ט ה'
 מאכרס ולא השיב מל"ט עשה דלפ"י הדיבור וכנ"ל א"כ נחל"א
 דעול"ט ש"ס ט' כרת מפאת הלימוד מפסח מילה ומעמד וכמבואר
 ביבמות (דף ה' ע"ב) כיון דאין לדחות דח"י דש"ס דמה להכ"ר שכן
 יא"ן לפ"י הדיבור ו"ס ללפל"ל בזה הרבה ואין להאריך. ודע דמימרה
 דבר הנ"ל בש"ס ר"א בט' על ריב"ז דכ"ר שהבא"י למעלה א"ח
 במדרש קהלת על הכתוב וטוב משגיח את אשר עין לא ה'
 בש"ס ר' יוחנן בש"ס ר"א בט' על ריב"ז וע' ילקוט קהלת ש"ס
 שהוכח ש"ס כ' הדיעות דכ"ר בג"ל ג"כ כשינוי שחז"ק בעלי
 המאמר לגמרי ו"ל ש"ס ר' אי"ב בש"ס ר' אליעזר מתק"פ דור ט'
 ר' ל' בש"ס ר' נחמיה מתק"פ דורות ט' ובא"י ככ"ז
 רק להעיר]:

וע"ז יחש"א מועד קצ"ן ע"ג ה"ה והובא בתוס' ח"ק (דף כ'
 ע"א) דה' מה דכ"י למילק אבילות שבעה מויעש
 לאכ"ז אבל שבעת ימים וד"י דאין למידן מקודם מ"ט ע"ס
 ומוכח דאין נחש"ב מ"ט מאכרס רק חס"ט וחל"ס ביבמות (דף
 ס"ד ע"א) יל"ק דין נא"א אשה ושהה עתה עשר שנים ולא ילדה
 דיו"א ט' מאכרס ע"ס וע"ס בוכחים (דף ל"ז ע"ב) יל"ק דשול"ה
 עטונה כ"ן מאכרס דכתיב ויקח את המאכלת לשמש את בט'
 וילקח שול"ה ה' דכתיב והשול"ה ש"ס לשול"ה ע"ס וק' דהא אין
 למידן מקודם מ"ט ולפי דרכו חמ"ל י"ל דס"ל דמ"ט נחש"ב
 מאכרס ולא חשיב לימוד מקודם מ"ט ולפ"י לה"י ילפ"י דיבמות
 וזה"ל בג"ל י"ס ללמוד באמת ג"ס אבילות שבעה מויעש לאכ"ז
 אבל שבעת ימים ו' דס"ל בתוס' ח"ק (דף כ' ע"א) ש"ס דכתיב
 משום אחר כה"ל דלא ילפ"י אבילות שבעה מקרא בג"ל ע"ס וחל"ס
 ביבמות ש"ס אחר אש"י שאין רח"ה לרב"ר וזכר לרב"ר שח"י מקן
 עשר שנים לשבת אכרס וט' וע"ס בתוס' שנתקשן מדוע לא ה'
 רח"ה לרב"ר ולפי בג"ל י"ל דהש"ס באמת משום דאין למידן
 מקודם מ"ט ובא"י רק להעיר.

וע"ז פסחים (דף ו' ע"א) שול"ן ודורשין כהלכות הפסח קודם
 לפסח ל' יום רש"י א' ב' שבתות ח"ט דח"ק שח"י משה
 שומד כפסח ראשון ומוה"ר על הפסח שני ט' מ"ט דרש"ג שח"י
 משה שומד כר"ח ומוה"ר על הפסח שח"י החודש הזה לכם וט'
 ובש"י ש"ס כ' ו"ל וא"י חיקש רבנן כהנא קצ"י דרש"ג מ"א
 עב"י לה"י ט' י"ל דהה"א דהחודש הזה לכם ליכא למישמע מינ'
 כלל אליבא דרבנן כיון שעדיין ה' קודם מ"ט ולא רמ"א מובא
 עלייה כלל לשאל ולדרוש וס"ה"ג אחר"ן בדוכתי טובא דאין
 למידן מקודם מ"ט עכ"ל ולפ"י י"ל דהא באמת פלוגמא דרש"ג
 ורבנן דרש"ג יסבור דאין זה חשיב לימוד מקודם מ"ט כלל והי"ט
 משום דרש"ג כדרכו בג"ל דהתחלת מ"ט ה' עוד מאכרס וכנ"ל
 וחל"ס מק"ך דרש"ג אין רח"ה רק דסטור דפסח מזריס ככ"ר ה'
 החמ"א